

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

După „săptămâna cărții.“

Săptămâna trecută au fost deschise toate librăriile, chiar și în zi de Duminecă și sărbătoarea Înălțării Domnului, fiind aceasta săptămână declarată de: „săptămâna cărții.“

Să ne fie permis și nouă, ca să scriem ceva și noi despre carte și ce-titul cărților.

Suntem creați astfel de însuși Creatorul nostru, că ne inclinăm cași cum ne-ar împinge sau ne-ar trage cineva — noi știm că ne trage și ne împinge partea noastră dumnezească din noi — sufletul, să învățăm și să celim, pentruca astfel să satisfacem curiozității noastre de a ști.

În dovedirea acestui adevăr, este deajuns dacă ne gândim numai la multele și feluritele întrebări ce le pune pruncul, care încă abia știe să vorbească: mamă, ce este aceasta? Mamă, ce este aceea? Oare, mamă, pentru ce este aceasta și pentru ce aceea? Vai de părinți și de toți aceia, cari sunt chemați a învăța, dacă nu iau în serios aceasta curiozitate și fie din orice motiv, nu dau răspunsuri cuvenite.

Cum mama iubitoare răspunde la toate întrebările copilului cu dragoste și îl învață, întocmai așa și mama noastră comună, sf. maică Bi-

serică catolică, ne dă răspunsuri la toate întrebările și nedumeririle noastre și ne învață la toate, câte trebuie să le știm și cari ne sunt de lipsă și folositoare nu numai în aceasta viață mărginită pe pământ, dar mai mult, pentru toate acelea ce privesc viața noastră cea de veci.

A ne învăța nu numai că este datorința, dar e chiar dreptul Bisericii, fiindcă de învățătura ce ni-o dă, atârnă atât pacea sufletului și bunăstarea noastră vremelnică, cât și fericirea noastră vecinică.

Sf. Apostol Pavel scria deja către Timoteu: „Până ce voi veni, păzește cetirea și mângăierea și învățătura.“ (I. 4, 13) „Fii pilda credincioșilor cu cuvântul, cu viața, cu dragostea, cu credința cu curăția.“ (I. 4, 12.)

Apostolul le scria aceste îndată după întemeierea bisericii, după Înălțarea Domnului, după pogorîrea Sf. Spirit, când apostolii se împrăștiau deja.

Primii Apostoli au învățat în baza mandatului primit dela Isus, când le-a zis: datu-mi-s'a mie toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Invățându-i să păzească toate, câte am po-

runcit vouă: și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului." (Mat. 28, 19—20.)

Azi învățatură se dă și prin cărți. Și iată după trecerea a lor XIX veacuri de câte ori ar fi avut prilej oamenii să se convingă, că dacă au păzit toate învățăturile câte le-a poruncit Isus Hristos, au trăit în pace și liniște, cetind se mângăiau și învățau, iar când au urmat învățăturile înțelepciunii trufașe, viața omenească era întocmai ca aceea a zilelor noastre, pentru că nu ne-am păzit nici noi de prorocii mincinoși cari veneau și vin la noi în haine de oi, iar înlăuntru erau și sunt lupi răpitori. Nu am ținut seamă că din rodirile lor îi putem cunoaște pe ei, pentru că tot pomul bun, poame bune face, iar pomul rău, poame rele face.

Cartea bună, sau cartea rea, nu este oare poama științei, inteligenței omului bun sau omului rău? Poate fi oare om bun acela care n'a învățat, nu ascultă, nu trăește după învățăturile bisericii noastre? Autorul trebuie să fie, după cum îl îndeamnă Apostolul pe Titu, pilda credincioșilor, cu cuvântul, cu viața, cu dragostea, cu credința, cu curăția. Numai astfel de om poate să dea poamă bună.

Cartea bună totdeauna trebuie să învețe ceva. „Iară de învață cineva într'alt chip și nu se lipește de cuvintele cele sănătoase ale Domnului Nostru Isus Hristos și de învățatura care este după evlavie, acela s'a truffit, neștiind nimica, bolnăvindu-se întru întrebări și lupte de cuvinte, din cari se nasc pizma, pricirea, hulele, propunerile rele, frecările oamenilor stricați de minte și lipsiți de adevăr, cari socotesc că evlavia este agoniseală." (Iși vând credința pe câștiguri lumești.) „Ferește-te de unii ca aceștia. Însă câștig mare este evlavia împreu-

nată cu îndestulirea." (I. Tim. 6, 3—6.)

Iubite cetitorule! După cele ce preced, credem că te-am lămurit puțin în privința aceea, că ce fel de carte să-ți cumperi, să cetești, sau să dai altuia să cetească. Pe scurt: cele scrise de oameni credincioși, evlavioși, pentru că sunt bune și roadele inteligenței lor, iar te ferește de a ceta cărțile scrise de: „neplecați, grăitori în deșert, amăgitori de minte, cărora trebuie a le astupa gura, căci răzvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cad, pentru dobândă necuviincioasă." (Tit 1, 10—11.)

Dacă privim azi în jurul nostru și vedem că ce se scrie și ce nu se scrie, ce se învață și ce nu se învață, ce se cetește și ce nu se cetește, suntem îndată în clar, că pentru ce ne apasă atâtea rele, lupte de cuvinte, pizma, pricini, hule, presupuneri rele, frecările oamenilor stricați de minte și lipsiți de adevăr. Pare-ni-se că cuvintele Apostolului neamurilor sunt scrise în contra ziarelor noastre acatolice de azi, contra romanelor noastre murdare, pentru că sunt toate scrieri cari răzvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cad, pentru dobândă necuviincioasă și agoniseală.

Mult ne-ar interesa dacă am putea ști că oare în aceasta „săptămână a cărții" ce fel de cărți s'au cumpărat și ce fel de cărți au fost ceteșite? Că oare vândutu-s'a oareunde barem într'un singur exemplar Sfânta Scriptură? Oare ceteș-a cineva din aceasta carte, — care este „Cartea cărților — ceva, barem atâtea din Apocalips: „Fericit e cel ce cetește și cei ce aud cuvintele prorociei acesteia și păzesc cele scrise într'insa, căci vremea aproape este." (1, 3.)

Dar oare tu, iubite cetitorule ca membru al Agru-lui, cumpărat-ai vre-o carte bună și voi toți ceilalți catolici, ce cărți, ce ziare ați cumpărat și ce ați ceteșit în „săptămâna cărții" fiindcă a fost și o Duminecă și sârbătoarea Înălțării Domnului în aceea săptămână?

Ar fi niște date statistice foarte...?

